

# GRABALUZ

CALC/0042  
UABUniversitat Autònoma de Barcelona  
Biblioteca d'HumanitatsR/4/4/19  
C.14/4/19

DOLORES N. 13. D. 302, 303 Y 304. MEXICO, D. F.

27 de març del 1951

Estimats pares: Acabem de rebre la seva lletra del dia 21 dels corrents. Ja poden suposar amb quin neguit hem estat tots aquests dies, degut a les notícies que ens arribaven de Barcelona. Gràcies a Deu, veiem que estan tots bé.

El dissabte vàrem celebrar el sant de la Glòria, que ja es va adonar de tot i estava feliç; entre altres petites coses, li regalàrem una màquina de trinxar carn que és una joguina deliciosa, i es va passar el dia posant tot el que podia arreplegar a dins de la màquina.

Ara estem preparant el bateig de la petita. El seu padri (en Roure-Torent) ja li ha regalat la medalleta amb la cadena; és de la Verge de Guadalupe i fa molt bonic. Avui, la Rosa i la Zina (l'esposa d'en Roure-Torent) han anat a comprar el vestit de la nena per al bateig. La Rosa ja els dona més detalls.

Mare: no pateixi per mi, no tingui por que la feina que faig m'ha clapari; l'he triat tan bé i la faig tan a gust que per mi és com un joc. Segueixo engreixant-me de tal manera que sóc l'alarma i l'admiració dels parents i dels amics. Els vestits se m'han fet tots petits, he hagut de fer-me roba nova i peso actualment 68,5 quilògrams. Ja sap vostè, mare, que no els havia pesat mai. I no ~~crec~~ crec que ~~ak~~ això em passi per l'edat (allò que en diuen "ajamonarse") perquè em sento més fort i em trobo més bé que mai. La Rosa em diu sempre que a cada fill que tenim, em torno més tranquil, m'amoïno menys per les coses i em preparo millor a fer anys. En una paraula: que crio "conxa", com diuen els mexicans. De manera, mare, que seria totalment injust que vostè passés angoixa pel meu estat de salut, i per aquest motiu no tingues de vostè mateixa, el benestar ~~deixant~~ de la qual és importantíssim per a tantes persones. Pensi que l'esser àvia de tants nets apart de la satisfacció que deu donar, suposa una gran responsabilitat. I si veiés l'espabilats que són i fins a quin punt són bonics! Ja li he dit moltes vegades i no em cansaré de repetir-ho: és una gran satisfacció anar amb ells pel carrer, perquè tothom s'atura a dir-los coses i a alabar la seva gràcia. Això pel que fa als seus nets de Mèxic, perquè el Joan, per tot el que me'n diuen, és també un gran motiu d'orgull; el pare em diu que ja és tan alt com ell. Em costa de fer-me'n ben bé carrec! El que em diu el pare que no li agrada estudiar (a desgrat que la seva intel·ligència li permeti fer via brillantment): ho he d'interpretar en el sentit que no voldrà seguir cap carrera universitària? I en cas que sigui així: quina ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ activitat l'atreu més? Ja sé que és prematur ~~penso~~ tot això, però em faria il·lusió saber quina és la seva inclinació.

El nostre Raimon, per ara, diu que vol ésser "bombero". No és una cosa que em satisfaci gaire, però un cas de vocació tan decidida s'ha de respectar. Quan li dic que es un ofici que no em plau gaire (per què el faci ell, s'entén) em respon, fent-me una concessió, ~~em~~ que si vull sera ajudant meu.

La Rosa em reclama espai i no m'hi puc negar de cap manera. Una ~~mare~~ abraçada ben forta, pares. I molts petons per al Joan. Re-beu tot l'afecte del vostre

Pere

Estimats pares: abin la Teresa va fer tres mesos i ja pesa sis quilos. Està magníssima gràcies a Déu. En una carta que es li varem escriure es li feriem saber que a la mare l'havim fet padrina. Ací en el bateig la representaria la muller del meu germà Arcadi. Aquí amb la padrina del Raimon hem anat a encarregar el vestit que és una delícia. Ja té la medalla que li va regalar el seu padrí el dia de Pasqua. Hem fet padrí en el Pròxim Toront perquè ell i la seva es no a Lina, són els millors amics que tenim ací. Ens avenim moltíssim i com que els no hem tingut <sup>per</sup> fills, estan bojos pel Pròxim, la Glòria i ara també la petita Teresa.

Mare estimada, no es pot imaginar la falta que em fa! Des de l'edat de dotze anys em veig quedar sense mare i ara que voste' la suplico també el seu amor, seny i tanta altres qualitats el destí ha fet que ha guern de viure separats. Jo tinc tota la confiança posada en Déu i crec que ambas a un dia en que podrem fruit, pensament de la seva companyia. Penseu que tant en el Pere com a mi la millor alegria que ens trobem donar es saber que voste' es cuiden molt.

Plus al he dit es li explicare per es coses dels meus. La Glòria té una munió que no se li acaba, fa tot el que vol del Pròxim. Be' nos es estimats una abraçada ben forta, ben forta, de la seva bella